

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 19 april 1929 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 26 januari 1894 (nr 17) angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 25 januari 1929 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 122, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att godkänna följande förslag till

Kungörelse

om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 26 januari 1894 (nr 17) angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket.

Härigenom förordnas, att till 11 § i förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket skall fogas ett nytt andra stycke av följande lydelse:

Rörande användningen och förvaltningen av ersättning för mark, som genom expropriation, inlösen enligt lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område eller annat liknande förfarande avskiljes från allmänning, förordne Konungen.

Denna kungörelse skall träda i kraft den 1 juli 1929.

Såsom framgår av propositionen står förevarande framställning i visst sammanhang med det genom Kungl. Maj:ts proposition nr 36 till innevarande års riksdag framlagda förslaget till lag om ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1925 (nr 334) om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område (ensittarlagen).

Den ursprungliga motiveringen till författningsändringen återfinnes å sid. 23 av det vid förenämnda proposition nr 36 fogade statsrådsprotokollet över justitiedepartementens ärenden, enligt vilket departementschefen uttalar, att, då i förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket sänkades föreskrift om förvaltningen av köpe-skillning, som inflyter vid försäljning av allmänningssjord, bestämmelse

syntes erfordras, huru den löseskilling, som erhöles för inlöst område, skulle användas och förvaltas. Dylik löseskilling syntes böra företrädesvis användas eller fonderas för inköp av skogsmark för allmänningens utvidgning eller för verkställande av sådana grundförbättringar å denna, som vore ägnade att höja allmänningens skogsproduktion eller annat dylikt ändamål. Lämpligt syntes vara, att Kungl. Maj:t ägde förordna därom för varje särskilt fall. Bestämmelsen syntes lämpligen kunna inflyta såsom ett nytt stycke i 11 § av berörda förordning.

Såsom framgår av det vid den förevarande propositionen fogade statsrådsprotokollet över jordbruksärenden den 25 januari 1929, har bestämmelsen — i anslutning till en av lagrådet gjord erinran beträffande ett ifrågasatt motsvarande stadgande i lagen den 5 juni 1909 angående husbehovsskogar inom vissa områden — i sin slutgiltiga form ansetts böra vidgas att avse jämväl ersättning, som utgår vid expropriation eller annat liknande förfarande.

På de skäl som sålunda anförts anser sig utskottet böra tillstyrka den föreslagna författningsändringen och hemställer alltså,

Utskottet.

att ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 19 april 1929.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 39.